

## Rómbævið 5

V.1

*Rættvísgjörð av trúgv hava vit tí nú frið við Gud.*

Friður merkir, at kríggið er liðugt, vápnini er lögð. Guds treytir fyri friði eru viðgjörðar og Gud sjálvur hevur skrivað sín egna friðarsáttmála.

Men ein sáttmáli er millum tveir partar. So okkara partur er treytaleyst at góðtaka Guds friðarsáttmála, bert og eina við trúgv á Harran Jesus Kristus.

Men, hvussu verða vit rættvísgjörð. Tað hevur hann viðgjørt frammanundan í kap.3.20-31. Gud roknar, ella tilsigur okkum rættvís í Krisusi.

Eins og náðistólurin, lok arkarinnar, fjaldi lógina, og straffina fyri lógarbrot, soleiðis fjalir blóð Kristusar dóm Guds.

Tað merkir ikki, at vit í okkum sjálvum eru rættvís, men Gud sær okkum, ellar roknar okkum rættvís gjøgnum verk Kristuar á krossinum.

Nú í kap.5, viðgerð hann, hvat rættvísi Guds eigur at virka í dagliga lívi okkara.

*Rættvísgjörð av trúgv hava vit tí nú frið við Gud.* Tað stendur ikki at vit fáa frið, men at vit hava frið, nútíð.

(Orðafelli: Hava frið, Strong2192. Nakað sum vit hava í hondini ella í okkum, eins og kvinna hevur barnið í sær sjálvari. Tað stendur ikki, at Maria skuldi fáa barn, men: *royndist hon at vera við barn, við Heilaga Andanum.* (Matt.1.18,23). Hon bar longu barn undir belti, nútíð).

Soleiðis ”*hava vit frið*” NÚ.

Hendan frið fáa vit ikki við halgigerðum (sakramentum), játtan, kirkju- ella mótigongd, bøn, lyftum, fasting, gávum.

Nei bert:

*Rættvísgjörð av trúgv hava vit tí nú frið.*

Men hin vantrúgvandi er í máttleysur, gudleysur, syndari og fígindi Guds (Róm.5.8-10).

*Hini gudleysu hava ongan frið! sigur HARRIN* (Es.48.22).

Men profetarnir sóu ein undurfullan frið fyri framman:

*Ávøkstur rættvísinnar skal vera friður, og vinningur rættarins skal vera ró og trygd - til ævigar tíðir.* (Es.32.17).

*Náði og sannleiki skulu møtast, rættferð og friður kyssast* (Sálm 85.11).

Spurningurin er so: Havi eg frið við Gud? Ja, bert um eg trúgvi á Harran Jesus Kristus.

Hetta er ikki grundað á lívsroyndir, men á trúgv eina. Fylgjan av tí er: *So skal friður Guds, sum stígur upp um alt vit varveita hjørtu og hugsanir tykkara í Kristi Jesusi* (Fil.4.6-7). Friður Kristusar ráði í hjørtum tykkara (Kol.3.15).

Her eru nevndir trýggir ”friðir:”

1. Friður Guds, (Fil.4.7).
2. Friður Kristusar, (Kol.3.15), Hann er friður okkara (Ef.2.14).
3. Vit hava frið (Róm.5.1).

“Frið við Gud” er uttanfyri okkum sjálvi, men vit eru komin undir friðarsáttmála Guds. Tíverri, kenna vit ikki altíð, í lívi okkara hendan undurfulla frið. Men, hvussu so veður og vindur háttu sær, so er “*Friður Guds*” (Fil.4.7), altíð hin sami, óbroytandi, tryggji ævigi klettur Guds. Vit, sum trúgva, eiga at koma víðari, til eisini at koma at kenna, bæði “*frið við Gud*” og “*frið Guds*.” Vit kunnu taka eitt dømi frá, tá lærisveinarnir vóru saman við Jesusi í bátinum í illveðrinum á Galileasjógunum. Teir áttu, at havt frið, tí Jesus var við teimum innanborða. Men teir vóru ræddir. Men tá Jesus segði: »*Tig, ver stilt!*« *Og vindurin datt burtur, og blikalogn varð*”, tá komu teir av sonnum at kenna “*friður Guds, sum stígur upp alt vit*” (Mark.4.36-41, Fil.4.7). Hendan “*frið Guds*” koma vit meiri og meiri at kenna, sum lívsins royndir brýna okkum til at halda okkum nærri og nærri Gudi, *so skal Hann halda Seg nær til okkarar*, (Ják.4.8). Eingin av hesum “friðum” kunnu vit sjálvi skapa í okkum sjálvum. Men hesin friður er bert *frá Gudi Faðir og Kristi Jesusi, Harra okkara!* Her nevnið apostulin 5 nøvn: Gud, Faðir, Kristi, Jesusi, Harra, Paulus heilsar eisini samkomunum við hesum friðarnøvnum: *náði veri tykkum, og friður frá Gudi, Faðir okkara, og Harranum Jesusi Kristi*. (Her eru 12 vers, við hesum óvikandi friðar-dýrgripum): (Róm.1.7, 1.Kor.1.3, 2.Kor.1.2, Gal.1.3, Ef.1.2, Fil.1.2, Kol.1.2, 2.Tess.1.21, 1.Tim.1.2, 2.Tim.1.2, Tit.1.4, Film.3). Og endar við: *Náði og friður falli tykkum margfalt í lut í kunnskapi um Gud og Harra okkara Jesus!* (2.Pæt.1.2). Hesin friður fæst bert við trúgv og ”*margfaldast bert í kunnskapi um Gud og Harra okkara Jesus*.” Tað vil siga, at meiri og meiri vit lesa og kom at kenna orð Guds, Gud, tess meir og meir koma vit at síggja og gleðast í stóra og undurfulla guddómiliga friðinum, sum Kristus vann okkum á Golgata. Vit kunnu siga at hetta er ein dupultur friður: Frið við Gud + Friður Guds = FRIÐUR. Friður merkir, at kríggið, stríðið og hatrið er liðugt, og kærleikin ræður: “*Tí so elskaði Gud heimin*” (Jóh.3.16). Men tað er Gud, sum einvegis hevur skapt og gjørt hendan frið. Gud gjørt frið við blóði Sonar Síns, ”*Tí vóru vit, tá ið vit vóru figgindar, sátt (samd) við Gud við deyða Sonar Hansar* (Róm.5.10). *Og alt er tað frá Gudi, sum við Kristusi samdi okkum við Seg sjálvan* (2.Kor.5.18). *Trúgv á Harran Jesus Kristus, so skalt tú verða frelstur*. (Áp.16.31).